

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет “Острозька академія”
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

При постановці танців, танцювальних номерів завжди виникає питання про відповідність хореографії і музики. Інтерпретують музику не тільки виконавці, але й слухачі, а також постановники музично-сценічних творів, тобто балетмейстери.

Щоб поставити танцювальну композицію, потрібно написати сценарій. Для музики він дає загальну драматургічну канву, описує хід дій, допомагає композитору і балетмейстеру в роз'ясненні ідеї твору. Але музикою можна ще підсилити, розкрити конкретний образ.

У цій роботі подано методичні поради щодо роботи в хореографічному колективі Народного дому, будинку, палацу культури чи середньої школи. Розповідається також про роль хореографічного мистецтва в естетичному вихованні молоді.

Творча підготовка занять, ретельний добір вправ і музичного супроводу, їхня відповідність віковим особливостям і музичній підготовці учасників, а також поступове наростання складності вправ і музичного супроводу, призводять до успішного завершення занять, розвивають в учасників здатність оцінювати красу танцювального мистецтва.

Танець – це об'єднуюча ланка, яка пов'язує нудних і сірих людей з людьми – творцями. Танець – це міст, перекинутий зі світу повсякденного у світ фантазій. І якщо ми хочемо дізнатися про ту магічну рису, яка називається стилем і окреслює коло належного, то наші погляди можуть і повинні бути звернені насамперед до танцю.

Джерельні приписи

1. Годовський В.М., Горбенко О.А. Психологічні проблеми та методи їх вирішення в танцювальних клубах Рівне 2004р.
2. Голдрич О, Хитряк С. Музична хрестоматія. – Львів, 2003. – Край.
3. Голдрич О. Методика роботи з хореографічним колективом

*Поліна Шеховцова, студентка II курсу
художньо-педагогічного факультету
спеціалізації «Народна хореографія» РДГУ,
науковий керівник викладач кафедри
хореографії Лариса Волошина*

СПЕЦИФІКА ДОПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ В КОНТЕКСТІ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ РІВНЕНЩИНИ

Естетичні питання хореографії в нашій спеціальній літературі дотепер ще представляють мало вивчену область. Відбувається це тому, що за давньою традицією хореографічне мистецтво незаслужено вважається вузьким, суто специфічним, відокремленим від широкого кола світоглядних проблем, що стоять перед нашою естетичною наукою. Тим часом багата і різноманітна практика балетного мистецтва, якщо б не випадала зі сфери нашої естетики, могла б мати для неї велике значення.

Тісний зв'язок мистецтва з життям українського народу, небачений розквіт народних талантів – ось ті джерела, що живлять національну культуру народу, сприяють її буйному квітуванню. У своєрідній формі танцю народ висловлює свої думки і почуття, виявляє характер, психологію.

Танець приносить велику естетичну насолоду, виховує почуття прекрасного, це душа народу, як і пісня, і слово... Так само, як і музика, танець не потребує перекладу і несе в собі виховний зміст, він більш емоційний, вирізняється і запам'ятовується.

Ось чому залучення дітей до цього виду мистецтва є найпростішим і найефективнішим.

Одним з найулюбленіших і найпопулярніших видів дитячого самодіяльного мистецтва є хореографічне. Величезний вплив хореографічного мистецтва і безмежний потяг дітей до нього зумовлюються синтетичною природою останнього. Могутні чинники танцю – музика, пластика, ритм, елементи драматичного мистецтва – надзвичайно приваблюють дітей; крім образотворчого, хореографія дає можливість сучасним дітям угамувати спрагу в русі. Реалізувати свої творчі можливості діти можуть у будинках або палацах культури та мистецтва.

Рівненський міський Палац дітей та молоді – це найбільший реформатор серед подібних закладів держави: першим отримав статус Центру допрофесійної підготовки і, з успіхом завершивши всеукраїнський експеримент Міністерства освіти і науки України як експериментально-дослідний майданчик, на сьогодні – знову першим – став новим типом позашкільного закладу – навчально-виховним комплексом.

Це унікальне місце, де діти мають знову-таки унікальну можливість розкритися, самореалізуватися, а ще – не втратити себе у такому складному для них світі, зберігши у собі таке ще по-дитячому маленьке, але таке вже по-дитячому велике «Я»: «Я – Особистість», «Я – Людина».

Школа народного танцю

Робота школи спрямована на залучення учнів до діяльності, використання різноманітних засобів хореографічного мистецтва. Навчання розраховано на 11 років і об'єднує комплекс занять з вивчення профільюючих предметів (класичний танець, народно-сценічний танець), викладання яких забезпечує професійний та загальноосвітній рівень. Професійна підготовка відбувається згідно із затвердженими авторськими програмами. Вивчення предметів передбачає отримання достатнього обсягу професійних знань і

спеціальних навичок, що дозволяє випускникові продовжувати навчання у вищих навчальних закладах за фахом, а також викладати предмет «Ритміка» у дошкільних закладах.

Головною метою школи народного танцю є:

- виявлення обдарувань та здібностей дітей до занять мистецтвом танцю;

- вплив на всебічний і гармонійний розвиток особливості шляхом використання кращих традицій народного танцювального мистецтва;

- всебічний розвиток творчої активності дітей, працьовитості, самостійності;

- забезпечення рівних можливостей у здобутті допрофесійної освіти.

Набір дітей здійснюється з п'яти-, шестирічного віку на конкурсній основі і складається з трьох турів:

I тур – перевірка загальних і фізичних даних;

II тур – перевірка професійних даних, а саме: ритмічність, виворотність, гнучкість, крок, стрибок (оцінюється за 5 бальною системою).

Набір здійснює комісія, до складу якої входять викладачі Школи народного танцю. Після рішення комісії діти, які витримали конкурс і набрали від 11 до 15 балів, зараховуються в підготовчу групу. Батьки дітей, прийнятих на навчання, подають на ім'я директора Центру заяву встановленого зразка та медичну довідку про стан здоров'я, яка поновлюється кожен рік.

Навчальна програма розрахована на 11-річне навчання. Навчально-виховний процес будується, зважаючи на структуру Школи народного танцю:

I – підготовчий ступінь:

підготовча група (0 кл.), у якій проходять навчання діти з 5-6-річного віку. Протягом року виявляється рівень обдарованості до занять мистецтвом танцю та подальший розвиток їхніх фізичних здібностей. Склад підготовчої групи – має бути не менше 20 дітей;

група молодших класів (1, 2 класи) для дітей віком 7-8 років, які оволодівають мистецтвом танцю шляхом пізнання основ класичного і народного танцю;

II – допрофесійний ступінь:

групи для навчання дітей середнього шкільного віку (3, 4, 5, 6 класи). Діти 9-12 років оволодівають більш глибокими знаннями з класичного та народного танцю, що надає можливість їм брати участь у концертній діяльності Школи народного танцю. З метою більш якісного засвоєння програмного матеріалу, заняття з народно-сценічного танцю, починаючи з 3 кл., проводяться окремо для хлопчиків та дівчаток незалежно від кількості учнів у групі;

III – початково-професійний ступінь:

старші групи (7, 8, 9, 10 класи), для дітей віком 13-16 років: відпрацьовується танцювальна техніка, вихованці розвивають професійні здібності. Найбільш здібні діти мають можливість удосконалювати свій професійний рівень у складі зразкового дитячого ансамблю «Дружба», який існує при Школі народного танцю.

Навички, знання та вміння, які відпрацьовуються в дітях у процесі заняття хореографією у напрямленні народного танцю, допомагають дітям ознайомитись, зблизитися та сприймати народні традиції, які виражаються в рухах народно-сценічного танцю, що допомагає підтримувати й зберігати історичну культуру будь-якої нації та народності, а також вносити нові елементи до традиційних хореографічних па, які відповідають сучасності і просувають розвиток народного танцю разом з формуванням молодого покоління у мистецтві.

Протягом навчання дітей у підготовчій групі, молодших і середніх класах викладачі визначають рівень підготовки кожної дитини. Починаючи з 4-го класу, найкращі діти відбираються до концертної групи з випробувальним терміном – 1 місяць. Якщо дитина відповідає вимогам Положення про ансамбль, вона залишається в цій групі, якщо ні, то продовжує навчання в межах програми школи. На наступний рік вона може повторити спробу потрапити в ансамбль.

Свідоцтво про освіту отримують учні, які закінчили курс навчання і склали випускні іспити з:

класичного танцю;

народно-сценічного танцю;

основ композиції та постановки танцю.

Учні, які закінчили курс навчання і склали випускні іспити на «успішно» (достатній та високий рівень компетентності), отримують свідоцтво за спеціалізацією хореограф-танцівник.

Учні, які закінчили курс навчання та склали випускні іспити на «задовільно» (середній рівень компетентності), отримують довідку.

Школа сучасної хореографії

Школа сучасної хореографії, надалі «Школа», є структурним підрозділом Рівненського центру допрофесійної початкової професійної підготовки дітей та молоді.

Школа забезпечує хореографічну освіту, теоретичну, практичну, академічну та профільну підготовку, а також розвиток високої професійної та загальної культури.

Навчання зорієнтоване на підготовку випускників для роботи за спеціальністю «Хореограф – педагог», «Викладач дисциплін сучасної хореографії», «Керівник танцювального колективу». Найбільш здібні та обдаровані діти орієнтуються на вступ у вищі навчальні заклади області й держави відповідного профілю.

Основні завдання школи:

- якісна підготовка фахівців у галузі сучасної хореографії на основі диференціації навчання та професійної орієнтації;

- естетичне виховання, яке синтезує в собі глибоке вивчення історії мистецтв, музики і хореографії;

- формування творчої особистості з високими моральними якостями.

Навчально-виховний процес здійснюється у двох основних напрямках: академічне навчання та професійна підготовка (з предметів сучасної хореографії). Останній дає змогу учням після закінчення Школи працювати за обраним фахом.

Умови набору та навчання.

Набір дітей здійснюється з 6 років на конкурсній основі. Конкурс складається з трьох турів:

I тур – перевірка загальних фізичних даних (стан здоров'я);

II тур – перевірка професійних даних;

III тур – підсумковий.

Учні Школи сучасної хореографії з 1 класу беруть активну участь у концертній діяльності, що є продовженням навчального процесу, і стають учасниками молодшої, середньої та старшої груп ансамблю сучасної хореографії.

Після складання випускних іспитів учні отримують диплом з кваліфікацією «Педагог-хореограф. Викладач дисциплін сучасної хореографії».

У зв'язку із своєрідним направленням мистецтва сучасної хореографії, яке відпрацьовує в дітях володіння вільною пластикою, навичками танцю джаз-модерн та тепдансу, що підвищується рівнем знань і практичних умінь, придбаних у період навчання за кордоном або за участю у спеціалізованих семінарах, це мистецтво дозволяє молодому поколінню поглибити загальну культуру, сформувати творчу особистість з високими моральними якостями, яка спроможна синтезувати в собі глибоке вивчення історії мистецтв, музики, хореографії, а також забезпечити розвиток високої професійної та загальної культури.

Школа спортивного танцю

Школа спортивного танцю є структурним підрозділом Рівненського міського Палацу дітей та молоді й водночас складовою ланкою допрофесійної підготовки.

Мета – виховання молодого покоління, соціально адаптованого до умов сьогодення, надання учням широких теоретичних знань і практичних навичок із використанням передового педагогічного досвіду, створення необхідних умов для опанування програмним матеріалом, формування та вдосконалення танцювальних знань шляхом музично-пластичного, художньо-естетичного й фізичного виховання з наданням допрофесійної та професійної освіти.

Школа спортивного танцю складається з 8-ми навчальних класів, студії спортивного танцю та ансамблю.

Навчання в школі розраховано на 9 років і складається з 5-ти ступенів. Це передбачає наступність, перспективність навчально-виховного процесу, надає вихованцям рівні можливості для творчого розвитку й самовизначення. На відміну від гурткової роботи, учні отримують поглиблені знання в галузі танцювально-спортивної хореографії.

При розробці навчальних програм враховувались основні напрями самореалізації дітей: конкурсне (парне) та концертне (колективне) танцювання. Основна увага приділяється співвідношенню фізичного навантаження дітей відповідно до їхніх вікових особливостей, поступове та пропорційне збільшення цього навантаження з поданням допоміжних предметів.

На першому ступені навчання здійснюється ознайомлення вихованців з основами спортивної хореографії, її специфічними особливостями. Головним завданням цього ступеня є розкриття природофізичних здібностей дитини, виявлення індивідуальних особливостей, зацікавлення та спрямування учнів на оволодіння початковими знаннями через танець.

Наступні (II, III, IV) ступені дають можливість поступово і цілеспрямовано оволодіти базовими допрофесійними знаннями, уміннями, навичками. Крім профілюючого предмета, учні вивчають допоміжні предмети, до практичного навчання приєднуються теоретичні дисципліни, необхідні для формування ґрунтовних знань з майбутньої спеціалізації.

V ступінь – це поглиблене вивчення комплексу програмних предметів, удосконалення знань і майстерності учнів необхідних для професійної діяльності.

Структурним підрозділом школи є студія спортивного танцю з однорічним курсом навчання та ансамбль. Головною метою студії є залучення дітей різного віку та здібностей до сучасного танцювального мистецтва, озброєння учнів основними поняттями зі спортивної хореографії. У кінці навчального циклу найбільш здібні учні чи танцювальні пари можуть поповнювати навчальні класи школи. Вона є своєрідним резервом школи.

Як бачимо, допрофесійна підготовка у напрямку хореографії на прикладі Рівненського Палацу дітей та молоді розвинута досить сильно. Створені цілі підрозділи – школи, де послідовно від простого до складного ведеться ознайомлення та подальше навчання з хореографічних дисциплін, створені й адаптовані навчальні програми з хореографічних дисциплін відповідно до умов та особливостей цього закладу. По закінченню випускники шкіл складають іспити й отримують свідоцтво. Сама хореографічна підготовка надає можливість до вступу у вищий навчальний заклад на обрану хореографічну спеціалізацію, працевлаштування в дитячих садках, продовжувати й удосконалювати свою танцювальну кар'єру.

Життя приносить у танець нові хореографічні вимірювання, нові пластичні інтонації, і кожен хореограф, якщо він хоче бути сучасним не тільки в значенні прочитання на сцені сучасної тематики, але й використання всіх можливостей сучасного хореографічного мислення, повинен бачити і помічати в самій дійсності зародження й розвиток нових пластичних “фарб”, пластичних образних ресурсів.

Джерельні приписи

1. <http://www.pdm.org.ua/>
2. Годовський В.М., Маркевич П.А. "Народне танцювальне мистецтво України". – Рівне: РДГУ, 2003. – Ч. 1.
3. Філатов С.В. Дорога к танцу. – Москва: "Планета", 1989.
4. Слонімський Ю. На честь танца. – Москва: "Искусство", 1977.
5. Бекина С.І. та ін. Музыка и движение. – Москва: "Просвещение", 1983.
6. Мессерер А.М. Танец. Мысль. Время. – Москва: "Искусство", 1990.

Ірина Іванчук, студентка II курсу художньо-педагогічного факультету спеціалізації «Сучасна хореографія» РДГУ, науковий керівник викладач кафедри хореографії **Тетяна Лобан**

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТАНЦЮ МОДЕРН У США

Хореографія – як вид мистецтва має декілька напрямків розвитку та систем, за допомогою яких балетмейстер може втілювати думки, ідеї, розкривати технічні можливості виконавців. На початку ХХ ст. виникає художній напрям модерн, який є новим у мистецтві хореографії. „Модернізм” (новий, сучасний) – загальне визначення художніх тенденцій, течій, шкіл, діяльності окремих майстрів ХХ ст., що пориваються з традиціями мистецтва і вважають експеримент основою свого творчого методу [7]. Розвиток танцю модерн проходив чотирма періодами, і лише за одне століття було зроблено велику кількість відкриттів, експериментів, які стали базою для нового циклу вишуканості в сучасному танці. Саме тепер модерн є найближчим до сучасної культури, ніж будь-коли у своїй історії. Відбувається поєднання класичного танцю, стріт-джазу з модерном, що дає можливість відкривати нові стилі рухів, нову систему підготовки танцівників. Відкриваються різні школи, студії з вивчення цього напрямку, робляться спроби закласти нові засади у фундамент відносин між різними країнами світу, організуються різні конкурси, фестивалі, майстеркласи, де колективи, балетмейстери ознайомлюються з новою технікою, стилем. Ми можемо знаходити нові образи, методи і форми в реалізації своїх ідей, думок, творчих знахідок.

Основоположницею танцю модерн є американська танцівниця Айседора Дункан (1877-1927). Вона залишила яскравий слід у хореографії своєю реформою мистецтва танцю. Вона прагнула створити танець майбутнього, у якому головним джерелом пошуку була природність, її пластика зовсім не нагадувала собою рухи класичного танцю, вона потребувала іншого костюма та іншої подоби танцівниці. Сама Дункан не раз із гнівом накидалась на класичний танець: „Я ворог балету, котрий рахую фальшивим і безглуздим мистецтвом”, – писала вона. „Дивлячись на сучасний балет, ми не бачимо, що під спідницею та трико скорочуються неприродно вивернуті м’язи, а далі під м’язами – потворно вигнуті кістки...” [1].

В пошуках нової хореографічної лексики Дункан зверталася до давньогрецького мистецтва. У своїх постановках вона використовувала грецьку пластику, копіюючи окремі пози, рухи, жести з грецьких скульптур та із зображень на фронтонах, барельєфах, вазах.

Традиційний балетний костюм танцівниці замінила легкою грецькою тунікою, танцювала без взуття. Не маючи ідеальної фігури, вона буквально гіпнотизувала публіку, хоча у своєму танці не показала якої-небудь особливої техніки. Дункан використовувала повсякденні рухи, кроки, стрибки, біг на півпальцях, прості повороти, наближені до природних, вони виражали її індивідуальність. У творчості Дункан дуже сильна інтуїтивна, імпровізаційна характеристика танцю. Саме несподіванка залучала глядача. Створювалося враження, що її танець ніколи не повторюється. Тому що стиль Дункан не ґрунтувався на визначеній системі рухів, він зник разом з нею.

Основоположниками модерн-танцю вважають Марту Грехем, Доріс Хамфрі, Чарльза Вейдмана, Хелен Таміріс, Хенію Хольм. Їхня заслуга полягає насамперед у тім, що кожний з них був не тільки блискучим хореографом і виконавцем, але й педагогом, що створив систему підготовки танцівників. Першим педагогом, хореографом і виконавицею, що послідовно створює систему танцю, була М.Грехем. Успіх її груп приносять уже перші постановки у 1926 р. („Єретик”, „Первісні містерії”). На першому етапі своєї творчості М.Грехем належала до школи психологічного реалізму, однак надалі вона звернулася до символічної і легендарно-епічної теми. Героями її творів стали люди епохи заселення Америки: „Фротьер” (1935), „Лист світу” (1940), „Весна в Аппалачських горах” (1944). Надалі Грехем створювала вистави, засновані на сюжетах античної і біблійної міфології. Вона прагнула створити драматично насичену мову танцю, здатну передати весь комплекс людських переживань.

Визначною особистістю серед хореографів і педагогів була Доріс Хамфрі. Через важку хворобу вона змушена була піти зі сцени і зайнятися тільки викладацькою і постановочною діяльністю в групі Хосе Лімана, який продовжив виконавські традиції Доріс Хамфрі. На її творчість вплинув фольклор американських індіанців І негрів, а також мистецтво Сходу. Вона першою в США стала викладати композицію танцю й узагальнила свій досвід у книзі „Мистецтво танцю”, що є настільною книгою кожного балетмейстера танцю модерн.

Продовжив традиції Д.Хамфрі Хосе Ліман. Його хореографія – складний синтез американського танцю модерн та іспансько-американських традицій з різкими контрастами ліричних і драматичних початків. Багатьом

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климанська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимощук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-зорієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатириков.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркісянц.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загиней.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолюк – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840